

การขลิบอวัยวะเพศสตรี ไม่มีผลต่อความสามารถในการมีบุตร

โยธิน แสงวงศ์

ภาวะเจริญพันธุ์เป็นปรากฏการณ์ทางประชากรที่สามารถวัดได้จากสุขภาพของสตรี ดังจะเห็นได้ว่ามีงานวิจัยจำนวนมากไม่น้อยที่ทำการวิเคราะห์ถึงความสามารถในการมีบุตรของผู้หญิงว่าการมีบุตรยากหรือง่ายเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยใดบ้าง

ในสังคมของประเทศสาธารณรัฐแอฟริกากลาง ประเทศแทนซาเนีย ประเทศโซมาเลีย ประเทศอูกันดา สตรีจำนวนมากไม่น้อยจะถูกขลิบอวัยวะเพศ ดังเช่นในสังคมของประเทศโซมาเลียจะพบว่า ประมาณ 98 เปอร์เซ็นต์ของสตรีจะถูกขลิบอวัยวะเพศ และในทำนองเดียวกันข้อมูลจากการสำรวจภาวะสุขภาพและการเปลี่ยนแปลงประชากรของประเทศซูดาน ระหว่างปี 1989-1990 ก็พบว่าประมาณ 89 เปอร์เซ็นต์ของสตรีที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบว่าถูกขลิบอวัยวะเพศ

ในแบบสอบถามของการสำรวจภาวะสุขภาพและการเปลี่ยนแปลงประชากร (Demographic and Health Survey) ของสาธารณรัฐแอฟริกากลาง เมื่อปี ค.ศ. 1995 และของประเทศแทนซาเนีย เมื่อปี ค.ศ. 1997 มีการถามถึงภาวะการขลิบอวัยวะเพศของสตรีด้วย และนอกจากนั้นก็มีการถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดภาวะเจริญพันธุ์ของสตรี อาทิ การมีบุตรเกิดรอด การมีบุตรตาย การมีบุตรเกิดไร้ชีพ ตลอดจนการมีบุตรเกิดมาแล้วทารกเสียชีวิตทันที ฯลฯ ดังนั้นเหล่านี้ในทางประชากรศาสตร์ จะใช้ในการวัดความสามารถในการมีบุตรของสตรีที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์

เมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2000 วารสารประชากรศาสตร์ (Demography) ได้ตีพิมพ์ผลงานวิจัยของ Ulla Larsen และ Sharon Yan ที่ทำการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการขลิบอวัยวะเพศสตรีกับความสามารถในการมีบุตรของผู้หญิงในสังคมของประเทศสาธารณรัฐแอฟริกากลาง และประเทศแทนซาเนีย ซึ่งพบว่าผลการขลิบอวัยวะเพศหญิงไม่มีผลต่อความสามารถในการมีบุตรของสตรี กล่าวคือ ไม่ว่าสตรีที่ขลิบหรือไม่ขลิบอวัยวะเพศต่างก็มีภาวะเจริญพันธุ์ ไม่แตกต่างกันในทั้งสองสังคม นั่นคือ เหตุผลในการขลิบอวัยวะเพศนั้นมีวัตถุประสงค์อย่างอื่น เช่น อาจมีเป้าหมายเพื่อลดอารมณ์ทางเพศของสตรี ซึ่งเป็นการขลิบอวัยวะภายนอก แต่การเจริญพันธุ์เป็นการปฏิสนธิภายในมดลูกที่รังไข่ของผู้หญิง แต่ที่น่าสังเกตคือ แม้ว่าสตรีจะถูกขลิบอวัยวะเพศ แต่จำนวนครั้งในการร่วมเพศกับสามีหรือคู่ร่วมเพศไม่มีใครสามารถตอบได้ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง เนื่องจากว่าเป็นความลับระหว่างสามีและภรรยา นอกจากนั้นในสังคมของประเทศซูดาน เพศหญิงถูกลิดรอนสิทธิอย่างมาก ดังนั้น ความถี่ในการร่วมเพศอาจจะเกิดขึ้นจากความต้องการของเพศชายก็ได้ ซึ่งนำไปสู่โอกาสที่จะปฏิสนธิให้เกิดบุตรได้มากเหมือนเดิม

เอกสารอ้างอิง

Larsen U. and Sharon Y. (2000) "Does female circumcision affect infertility and fertility? A study of the central African Republic, COTE D'IVOIRE, and Tanzania". Demography Vol.37, No.3 August 2000: 313-321.

จรรยาบรรณนักวิจัย

การศึกษาของมิลแกรม

ปราโมทย์ ประสาทกุล

สแตนลีย์ มิลแกรม เป็นนักวิจัยสาขาจิตวิทยาสังคม เขาสนใจศึกษาเรื่องการเชื่อฟังคำสั่งและปฏิกิริยาของบุคคลต่อผู้มีอำนาจเหนือกว่า ปัญหาการวิจัยของเขาสืบเนื่องมาจากการใช้อำนาจทำทารุณกรรมของพวกนาซี ผลการวิจัยพิมพ์ในปี 1963 ต่อมาได้มีการวิพากษ์วิจารณ์งานศึกษานี้อย่างกว้างขวางในแง่จริยธรรมการวิจัยตั้งแต่บัดนั้นจนถึงปัจจุบัน

การทดลอง : โครงการวิจัยได้ประกาศรับ "อาสาสมัคร" ที่จะเข้าร่วมเป็นตัวอย่งทดลองในการศึกษาเรื่อง "ความทรงจำและการเรียนรู้" ตัวอย่างจะได้รับค่าตอบแทนพอสมควรในการทดลอง ซึ่งใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมง การทดลองจะทำในห้องที่มีคนอยู่เพียง 3 คน คนหนึ่ง คือ อาสาสมัครคนที่สองเป็นนักวิจัย และมีบุคคลที่สามอีกคนหนึ่ง นักวิจัยได้อธิบายว่าการทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนรู้และความทรงจำ โดยจะดูว่า "การลงโทษจะมีผลอย่างไรต่อความทรงจำ" ตัวอย่างอาสาสมัครจะต้องเล่นบทบาท "ครู" ในขณะที่บุคคลที่สามจะเป็น "ผู้เรียน" นักวิจัยจะเป็นผู้คอยสังเกตกระบวนการเรียนรู้และบันทึกข้อมูลไว้

การทดลองจัดให้ผู้เรียนนั่งอยู่ในที่หนึ่งที่ได้ชี้ตัวว่าเป็น "เก้าอี้ไฟฟ้า" เห็นสายไฟโยงจากแผงควบคุมมายังเก้าอี้แล้วต่อเข้ากับข้อมือของผู้เรียน แผงควบคุมไฟฟ้ามีสวิตช์หลายอันที่ติดป้ายแสดงปริมาณกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ 15 โวลต์ไปจนถึง 450 โวลต์

ในการทดลอง ตัวอย่างอาสาสมัครที่แสดงบทบาทเป็นครู จะถามคำถามผู้เรียน (จับคู่คำศัพท์) เมื่อผู้เรียนตอบผิด นักวิจัยจะสั่งให้ครูลงโทษผู้เรียนด้วยการกดสวิตช์ให้ไฟฟ้าช็อตด้วยปริมาณที่เพิ่มขึ้น ผู้เรียนแสดงอาการเจ็บปวดจากการช็อตไฟฟ้าแต่ละครั้ง หลังจากถูกช็อตไฟฟ้าไปได้หนึ่งในสามของระดับปริมาณไฟฟ้า ผู้เรียนจะร้องขอให้หยุดการทดลอง แต่นักวิจัยจะยืนยันให้ทดลองต่อไป หลังจากใช้ไฟฟ้าช็อตไปได้ถึงระดับสองในสาม ผู้เรียนจะแสดงอาการเจ็บ ไม่สนองตอบต่อคำถาม (การไม่ตอบคำถามถือว่าเป็นคำตอบที่ผิด และต้องถูกทำโทษ) ถ้าอาสาสมัครขออนุญาตหยุดการทดลองเมื่อทนต่อไปไม่ได้ นักวิจัยจะบอกว่าการทดลองนี้สำคัญมากต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ 60% ของครูและผู้เรียนถูกชักจูงให้ทดลองด้วยการช็อตไฟฟ้าไปจนกระทั่งถึงระดับสูงสุด

ความจริง : สิ่งตัวอย่าง (อาสาสมัคร) ไม่รู้ คือ บุคคลที่สามซึ่งแสดงบทบาทเป็นผู้เรียนนั้น ความจริงเป็นคนของนักวิจัย ไม่มีการช็อตไฟฟ้าจริง ๆ ผู้เรียน (ซึ่งกำลังตอบคำถามผิด) เพียงแต่แสร้งทำอาการเจ็บปวด จุดประสงค์แท้จริงของการทดลองนี้ คือ เพื่อดูว่าตัวอย่างจะทนทำทารุณกรรมต่อผู้อื่นตามคำสั่งได้อย่างไร เมื่อเสร็จการทดลองแล้ว (ไม่ว่าจะเมื่อช็อตไฟฟ้าไปจนถึงระดับสูงสุด หรือเมื่อตัวอย่างปฏิเสธที่จะทดลองต่อไป) ผู้แสดงเป็นผู้เรียนจะเปิดเผยตนเองให้ตัวอย่างเห็นว่าเขาไม่ได้บาดเจ็บแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะอธิบายถึง "การลวง" ทั้งหมด และบอกวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการศึกษา

เมื่อรู้ความจริงแล้ว ตัวอย่างส่วนใหญ่จะให้เหตุผลแก้ตัว ว่าสิ่งที่ตนกระทำไปทั้งหมดนั้นเป็นเพียงทำตามคำสั่ง (ของนักวิจัย) ซึ่งเป็นแนวคำตอบอย่างเดียวกันกับการให้การของพวกนาซี

ท่านคิดว่า งานศึกษาของมิลแกรมนี้ผิดจริยธรรมหรือไม่ อย่างไร

(เก็บความทรงจำศึกษาจาก Dunn, C.M. and G. Chadwick. "Protecting Study Volunteers in Research : A Manual for Investigative Sites". Boston, MA : Center Watch, Inc., 1999.)